

مقدمه

با توجه به رشد روزافزون تعداد کنفرانس های غارتگر و سازمان هایی که بطور فزاینده آنها را به فروش می رسانند، لازم است مجموعه ای از معیارها جهت شناسایی این نوع از کنفرانس ها توسعه یابد. این پیش نویس توسط جیمز مک کراست، دانشیار و روزنامه نگار ژاپنی، تهیه شده است.

معیار شناخت کنفرانس های غارتگر

- هرگونه استفاده از برجسب های فریبکارانه برگزارکننده کنفرانس به عنوان غارتگری
 - ادعای ذی نفع نبودن (غیرانتفاعی بودن) در صورتی که برگزارکننده یک شرکت انتفاعی است
 - پنهان کردن یا ابهام در ارتباط با شرکت های انتفاعی
 - ادعای دروغ مبنی بر دخالت مردم در هیات مشاوره یا سازماندهی کمیته ها
 - ادعای دروغ مبنی بر معرفی دانشگاه ها و سازمان های دیگر به عنوان شرکاء و یا حامیان مالی
 - فهرستی از آدرس ها و شماره تلفن هایی که وجود خارجی ندارند یا اشتباه هستند
 - به کارگیری اسامی سازمانی که این مفهوم که آنها در یک کشور یا منطقه خاصی مستقرند، در صورتی که در کشور و منطقه متفاوتی کار می کنند
 - عدم شفافیت با استفاده از اسامی جعلی برای مخفی کردن هویت یا کشور اصلی سازمان دهنده. فقدان فهرستی از اسامی افراد صاحب یا ناظر سازمان
 - سازمان دهندگانی که به دروغ ادعای موقعیت های علمی یا صلاحیت های دانشگاهی دارند.

۲. داوری ناکافی

- داوری مقاله انجام نمی شود یا اینکه تنها یک خواننده آن را بررسی می کند.

- داوری به شکل مستقل وجود ندارد. سازمان دهنده یا صاحب کنفرانس یا کارکنان، مقالات دریافتی را بررسی می کنند.
- داورانی که چکیده یا مقاله را بررسی می کنند، خارج از حوزه تخصصی و یا فاقد تجربه و اعتبار کافی در آن زمینه هستند.
- نظارت بر داوران وجود ندارد یا کافی نیست.
- مقالات با پردازش ماشینی و خودکار بدون نظارت عامل انسانی و به صورت گروهی پذیرفته می شوند.

۳. معیارهای عمومی در کنفرانس های غارتگر

- هزینه های بالا

- هزینه کنفرانس نسبت به سایر کنفرانس های مشابه در آن زمینه بالاتر است.
- ارائه دهندگان مقاله مبلغ بیشتری از شرکت کنندگان پرداخت می کنند.

- پذیرش سریع مقاله ارسالی

- چکیده ها و یا مقالات ارسالی در طول یک هفته پذیرفته می شوند.
- چکیده های ارسالی قبل از اتمام مهلت فراخوان مقاله، پذیرش می گیرند.

- گستره و حوزه موضوعی کنفرانس بیش از حد وسیع است.

- سازمان برگزارکننده بطور همزمان و در همان محل چندین کنفرانس برگزار می کند.
- همان کنفرانس در یک سال چندین بار در شهرهای مختلف برگزار می شود.
- یک سازمان واحد، کنفرانس هایی را در بسیاری از حوزه های مختلف برگزار می کند.

- پس از اتمام مهلت فراخوان، مهلت ارسال یا پذیرش مقاله بطور مرتب تمدید می شود.

- ارتباط با دیگر کنفرانس ها یا مجلات غارتگر

- مقالات کنفرانس به مجلات غارتگر معروف یا مشکوک هدایت می شوند.
- ارائه دهندگان، کرسی های جلسه، سخنرانان کلیدی یا دبیران کنفرانس به کنفرانس ها یا مجلات غارتگر دیگر مرتبطند.

- ارائه های مجازی

- پذیرش ارائه های مجازی بدون اینکه برای هیچ مخاطبی ارائه شود.
- مقاله های ارائه شده تحت عنوان ارائه مجازی در مجموعه مقالات کنفرانس می آیند بدون اینکه فی نفسه شناسایی شوند.
- اعطای جوایز بهترین مقاله قبل از پایان کنفرانس، اعطای جوایز متعدد بهترین مقاله.
- پذیرش مداوم مقالات دانشجویان کارشناسی.
- استفاده از دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد به عنوان داوران مقالات.
- وب سایت ها و پست های الکترونیکی کنفرانس بیشتر شبیه بروشورهای مسافرتی است تا اطلاعیه کنفرانس. کنفرانس مانند تبلیغات، تعطیلات ارائه شده است.
- استفاده از اصطلاح "بین المللی" در نام سازمان یا نام کنفرانس در حالی که سازمان دهندگان یا شرکت کنندگان آن عمدتاً از یک کشور هستند.
- سازمان دهنده کنفرانس مجلاتی را منتشر می کند که در وهله اول شامل مقالات کنفرانس هستند، بویژه اگر مقالات دوبار در مجله و مجموعه مقالات کنفرانس بدون بازنگری اساسی منتشر شده باشند.
- سازمان دهنده متعهد می شود که مقالات در مجلات نمایه شده در *ISI*, *SCOPUS*, یا سایر لیستها منتشر خواهد شد.
- هیچ تلاشی جهت حفظ مجموعه مقالات کنفرانس یا قابل دسترس کردن آنها بصورت دیجیتالی وجود ندارد.
- سازمان برگزار کننده بطور منظم برای افراد خارج از زمینه کنفرانس هرزنامه ارسال می کند.
- جزییات تماس ناکافی است یا محل استقرار آن مشکوک می باشد. فقط از صندوق پستی و دفاتر مجازی استفاده شده یا دفتر ذکر شده درواقع یک خانه شخصی است.
- نام فردی که ثبت نام سازمان را انجام می دهد یا وب سایت کنفرانس سازمان مشخصی نیست.
- کنفرانس ها بطور مرتب لغو می شوند یا سالن کنفرانس در کوتاه مدت تغییر می کند.
- شام یا تورهای سازمانی با دریافت هزینه ارائه می شود.
- اسامی سازمان های پشتیبان فهرست می شود در حالی که عملاً هیچ پشتیبانی داده نشده است.
- نام کنفرانس با نام کنفرانس معتبر برگزار شده دیگری یا کاملاً مطابقت دارد یا تقریباً تطابق دارد.

معیارهای پیشنهادی برای شناسایی کنفرانس های غارتگر

- سازمان دهندگان، انجمن، جامعه یا موسسه ای را خلق می کنند و آن را به عنوان حامی یا سازمان دهنده کنفرانس معرفی می کنند.
- وب سایت های کنفرانس، اشتباهات املائی، گرامری یا زبان انگلیسی غیرطبیعی در بردارند.
- به یک نفر اجازه داده می شود که در یک کنفرانس چندین ارائه داشته باشد.
- هیچ محدودیتی در تعداد ارائه دهندگان برای مقاله واحد وجود ندارد.

منبع:

Proposed Criteria for Identifying Predatory Conferences:

<https://scholarlyoa.com/2016/06/23/proposed-criteria-for-identifying-predatory-conferences/>